

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/119/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616010147
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3616010147.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. januára 2017 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v trestnej veci obžalovaného

L. T.

nar. XX.X.XXXX v L., trvale bytom L., W. B. č. XXX/XX, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/65/2016-242 zo dňa 9.11.2016 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný L. T. pri nezmenenom výroku o vine o d s u d z u j e podľa § 324 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 14 (štrnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/65/2016-242 zo dňa 9.11.2016 bol obžalovaný L. T. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. a/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona a z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona, pretože dňa 27.05.2016 v čase okolo 14:00 hod. v L. na ul. G. pri garáži s popisným číslom XXX, pod vplyvom alkoholu, pred prítomnou policajnou hliadkou Obvodného oddelenia PZ Partizánske, privolanou na miesto kvôli poškodzovaniu zámkov na predmetnej garáži, sa opakovane vyhrážal zabitím svojej družky J. T. a opakoval, že jej rozbije a zapáli autá, následne po upozornení príslušníkom PZ Q. V., aby upustil od protiprávneho konania Q. V. uviedol, aby od neho okamžite odstúpil, lebo inak za seba neručí a zabije ho, potom vošiel do uvedenej garáže, z ktorej následne vyšiel pričom v rukách držal kladivo a sekeru a opätovne sa poškodenej svojej družky J. T. vyhrážal, že ju zabije a podpáli a rozbije jej autá a príslušníkovi PZ Q. V. uviedol, že ak sa k nemu opäť priblíži, tak zabije aj jeho a snažil sa z miesta odísť, na výzvu hliadky polície, aby stál

nereagoval a vyhráždal sa policajtovi Q. V. s kladivom a sekerou v rukách, nech sa nepribližuje, lebo ho zabije, čím svojim konaním u poškodenej svojej družky J. T. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Bol za to odsúdený podľa § 324 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor hneď po jeho vyhlásení odvolanie, ktoré smerovalo proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré bolo dané do súvislosti s poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a súd toto vyhlásenie zároveň zarátal ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. -napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti a vytvoril tak ďalšiu poľahčujúcu okolnosť. To malo za následok, že neukladal obžalovanému trest aplikovaním § 38 ods. 4 Tr. zák. ale § 38 ods. 2 Tr. zák., kedy pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol rovnaký a tým vychádzal z trestnej sadzby 1 až 5 rokov, hoci do úvahy prichádzalo použitie trestnej sadzby bez tejto poľahčujúcej okolnosti vo výmere 28 mesiacov až 5 rokov. Tiež neboli podľa názoru prokurátora splnené podmienky pre použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu a obžalovanému bol z na základe uvedených pochybení uložený neprimerane mierny trest. Poukazoval na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu a žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodol vo veci rozsudkom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám v zmysle odvolacích námietok.

Z vyjadrenia obžalovaného k podanému odvolaniu vyplynulo, že tento rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný a správny a uložený trest je primeraný k naplneniu svojho účelu. Obžalovaný sa poškodeným ospravedlnil a skončila aj partnerská kríza s družkou. Poukazoval na to, že mu hrozí premena predtým uloženého podmieneného trestu odňatia slobody a výkon trestu po dlhšiu dobu by mal nepriaznivý vplyv najmä na jeho družku a deti. Pokiaľ ide o priznanie oboch poľahčujúcich okolností, tu poukazoval na rozhodnutie NS SR 4Tdo/63/2016 zo dňa 25.10.2016 ktoré takéto postup nevylučuje. Napokon poukázal aj na ustálenú súdnu prax použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu v súvislosti s vyhlásením obžalovaného na hlavnom pojednávaní o vine a žiadal, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa vydal vyhlásenie o vine a odvolací súd preskúmal dôkaznú situáciu najmä z hľadiska chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v tomto smere nezistil žiadne pochybenie, ktoré by odôvodňovalo takéto postup. V spisovom materiáli sa nachádza celá rada dôkazov preukazujúcich trestnú činnosť obžalovaného, a teda jeho vyhlásenie o vine má oporu v dôkaznej situácii a bolo ho možné prijať.

K názoru prokurátora vyplývajúceho z dôvodov odvolania, podľa ktorého nesprávna aplikácia § 36 písm. n) Tr. zák. okresným súdom v konečnom dôsledku mala viesť k aplikovaniu § 38 ods. 2 Tr. zák. namiesto aplikovania § 38 ods. 4 Tr. zák., odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák. je vzhľadom na jeho znenie nevyhnutné vždy aplikovať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, a to bez ohľadu na to, či prevažuje pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, alebo je tento pomer vyrovnaný, alebo či prevažuje pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi. Z uvedeného dôvodu teda aj pre prípad aplikácie ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., ktorého aplikácie sa prokurátor v rámci podaného odvolania domáha, by súd bol povinný zároveň aplikovať aj ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák.

V súvislosti s preskúmaním správnosti postupu okresného súdu pri aplikácii ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zák., v dôsledku ktorého postupu okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému zistil existenciu poľahčujúcej okolnosti u obžalovaného podľa uvedeného ustanovenia, senát odvolacieho súdu považuje za potrebné uviesť, v zmysle svojej ustálenej súdnej praxe v otázke aplikácie uvedeného ustanovenia sa naďalej stotožňuje s názorom iného odvolacieho senátu tunajšieho súdu, prezentovaným už v uznesení zo dňa 4.3.2013, sp. zn. 23To/8/2013. V citovanej veci senát odvolacieho súdu zaujal právny názor, podľa ktorého možno síce prisvedčiť názoru, že poľahčujúca okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel' napomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, čo však neznamená, že páchatel' takto musí bezpodmienečne napomáhať všetkým orgánom, ktoré sú príslušné na vykonanie jednotlivých štádií trestného stíhania v konkrétnej veci. Aj podľa názoru senátu odvolacieho súdu, konajúceho v tejto veci, platná právna úprava, rešpektujúca zásadu kontradiktórnosti a nestrannosti súdu v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, kladie ťažisko dokazovania v trestnom stíhaní na konanie pred súdom, pričom prípravné konanie v zásade slúži len na prípravu dôkazov, ktoré majú byť vykonané v konaní pred súdom, teda na prípravu dôkazov, o ktoré chce prokurátor v konaní pred súdom oprieť svoje skutkové tvrdenia v obžalobe. Ak obžalovaný v konaní pred súdom prizná spáchanie skutku v obžalobe a súd podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. takéto vyhlásenie obžalovaného prijme s následkom, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku sa nebude vykonávať, primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní tým, že prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. Pokiaľ ide o priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. spočívajúcej v priznaní sa páchatela a oľutovaní, zo spisového materiálu z prípravného konania vyplýva a je to konštatované aj v podanej obžalobe, že obžalovaný sa ku spáchaniu skutku priznal a tento oľutoval. V takomto prípade nejde teda pri priznaní aj poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. v súvislosti s vyhlásením obžalovaného na hlavnom pojednávaní o vine o nesprávny postup, lebo ide o dve poľahčujúce okolnosti samostatne vyhodnotiteľné. V súlade s týmto názorom sú aj právne názory vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016, sp. zn. 4 Tdo 63/2016, na obsah odôvodnenia ktorého uznesenia tento senát týmto poukazuje.

Na druhej strane však súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ pri ukladaní trestu obžalovanému aplikoval aj ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Je síce pravdou, že v niektorých prípadoch vyhlásenia obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní odvolací súd takýto postup akceptoval a aj sám aplikoval. Zároveň však musela byť splnená ďalšia podmienka citovaného ustanovenia a to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre páchatela neprimerane prísne, čo v danom prípade, keď obžalovanému hrozil trest odňatia slobody so spodnou hranicou trestnej sadzby na jeden rok nemožno konštatovať.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že obžalovanému pri nezmenenom výroku o vine uložil podľa § 324 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody na 14 mesiacov nepodmienečne, teda nad spodnou hranicou trestnej sadzby z dôvodu, že obžalovaného odsudzoval za dva trestné činy. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon uloženého trestu zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.